

מבעד למסוה (שערים בהתנלות)

ולכבוד השנה החדשה אספר לכם רבותי מעשה סובייטי חדש ומחודש כמו שאומרים

מתחת למחט... מעשה בטי... רוצים שהזמין אלנו את אביו למוסקבה.

כשיצא הבן לקראתו אל התחנה... כך מספר לי תלמידי דתם... להש לו הזקן מיד בפחד וראגת?

לוייביל! — הוא אומר לו... הן יודע אתה כי אין לי תעודת... פראוואז'יטלסטווא" (זכות הישיבה.

שחיתתי אסורה לסתם יהודי במוסקר... בה בימי הצאר)... הן יהודי אני... "ניטשעווא" (אין דבח) —

ענה הבן בצחוק קל על שפתיו גדי... להרגיע את אביו — כל הפוליטיים... טווא" (המשטרה) במוסקבה היא

החת ידו ולמחוש לא טיבני... למחרתו יצא מרוצקי עם אביו

לרחובות מוסקבה כדי להראות לו את רב גדלו ותקיפותו.

לוייביל מה זה? — שאל הזקן בהורותו באצבעו על בנין גדול ומפואר.

זהו ה"קרמלין" שלי! (בית הממשלה של הסובייטים), ענה הבן בגדלות.

זהו ה"קרמיל" (חנות בור' גוול) שלך? — שאל הזקן בהתפעלות גדולה — "ארוואח! "קרמיל" גדול ויפה יש לך לוייביל שלי...

ומי הוא זה? — הוסיף האב לשאול בכניסתם לתוך ה"קרמלין" בהורותו באצבעו על תמינה גדולה שחיתה תלויה על הקיר.

זהו לנין? — ענה הבן — ומי הוא "לנין" זה? — שאל האב.

זהו הגוי — ענה מרוצ'קי — שעל שמו נרשם ה"קרמיל" שלי.

(כידוע לא היו היהודים מותרים ברוסיה בכל מיני עסקים והיו רשמים את חנותם על שם הגוי...)

ורוצה אני להגיד לכם את הא...

ת: בראש השנה הזה לבשתי את המסוה החדש והייתי ליהודי אדוק ובעלת שובה גדול כבעל הירמולקה שלנו ונעשיתי "שמי-עלקע" עם כל מלאכי השרת וביחוד עם מטטרוני שר הפנים ועם פצפציה והכריו עוד יותר מנכאי "ישורון" לא נספחתי הפעם אל ה"מנין הנווד" אלא שישבתי שני ימים רצופים בבית הכנסת והגורה למתני כחסיד אמתי ומלאתי את כרסי "מחזור" ממש כ"תוף".

ומעולם לא ידעתי מפני מה חר גנים את ראש השנה שני ימים יר מא"ר איכתא, עד שלא עשו חלוצי המזרח את ה"מלין" שלהם ולא הוכיחו אותי לתפלה הבינותי כי כל זה לא נוצר אלא בשבילי כדי שאוכל לשמע אל הרנה של החזן המפורסם אשד קי הספרדי ואל בעל התפלה הנעים ש"בתחמוני" האשד כנזי — הכל לשווי המשקל.

מילא סדר ונקיון דרך ארץ ואיר בשעת התפלה נמוסים יפים מנהגים נאים ופיוטים נפלאים את זה אנו צריכים ללמד דוקא מהם, כלומר מאחינו הספרדים, וביחוד: ת ק י

ע ת: ה ש ו פ ר. נער הייתי וגם זקנתי ולא שמעתי תקיעה יפה כמו אצל חלוצי המזרח. לא תקיעה היא רבותי אלא "יבכה" אמיתית והקולות צלולים ונקיים. שאין השטן ימ"ש שולט בהם כלל.

איני יודע רבותי אם משיח יהיה ספרדי כמו שהם אומרים ואם המירו יהיה אשכנזי כמו שהם חושבים אבל שו פ ר ו של משיח בודאי יהיה ספרדי — ותקיעותיו של אלקלעי והכריו ב"חלוצי המזרח" תר כלנה לזכיית למדי...!

ומזקנים אתבולן: גם אוסישקין חלק את תפלותיו לשנים, חציו לישור' רון וחציו לתחמוני, חציו לאדם וחד ציו לאלהים. וחבל רק שלא היה יום שלישי לראש השנה כדי שיוכל להגיד "הפטרה" גם אצל הספרדים "שלו".

איני יודע אם ברח "ישורון" מפני שהחלונות היו סגורים ואוירא ה"תחמוני" מחכם בשם שאיני יודע מפני מה עזב גם כן מצביאיש את מקומו בישראל באמצע התפלה ולא חזר אף הוא למחרתו: ובכלל שואלים מאתו: כלום היה בית חב"י

לסת "ישורון" שלא על כל גדלותו בראש השנה זה ער בלתי הותיר מקום ופנה בבית אלהים לקלודיסקי ולחתנו רבותי אלא "יבכה" אמיתית והקולות צלולים ונקיים. שאין השטן ימ"ש שולט בהם כלל.

איני יודע רבותי אם משיח יהיה ספרדי כמו שהם אומרים ואם המירו יהיה אשכנזי כמו שהם חושבים אבל שו פ ר ו של משיח בודאי יהיה ספרדי — ותקיעותיו של אלקלעי והכריו ב"חלוצי המזרח" תר כלנה לזכיית למדי...!

ומזקנים אתבולן: גם אוסישקין חלק את תפלותיו לשנים, חציו לישור' רון וחציו לתחמוני, חציו לאדם וחד ציו לאלהים. וחבל רק שלא היה יום שלישי לראש השנה כדי שיוכל להגיד "הפטרה" גם אצל הספרדים "שלו".

איני יודע אם ברח "ישורון" מפני שהחלונות היו סגורים ואוירא ה"תחמוני" מחכם בשם שאיני יודע מפני מה עזב גם כן מצביאיש את מקומו בישראל באמצע התפלה ולא חזר אף הוא למחרתו: ובכלל שואלים מאתו: כלום היה בית חב"י

ביום והגונים בעינו וגם משרידי ה"אינטליגנציה" שהתפללה כאן לפני הוסר "ישורון" -- אעפ"כ שלטה בו אודיסא גם הפעם. מימינו ב"מ" זרח" התפלל ר' סלחם בכבודו ובעצ" מ: הע"ד בעל המשקפים הכהים לעיניו הר"ר הרוקח וכשכאלי נותני לתמוני האודוסאים כמאה שערים.. למולי ישבו שני גיסים צעירים: אחד גר שהביט כל הזמן לתוך מחזורו כתרנגול בבני אדם ואחד מורה עברי משכיל שהיה כמעט בחוץ..

ונזכרתי כעשה בחותנכם הזקן, יהודי כשר וחרד בירושלם. ששאלו אותו על שני חתניו ה"חפשים" — מה אמר לכם? — ענה הזקן הפסח — שניהם חב"דים כאחד, שנייה הם טובים מאד... למה אכחד? אלא שהגוי אינו "גוי" והיהודי אינו "יהודי" דיי...

וגם החזן בעל חמיסוף ביום שני אינו "חזן" אלא בעל תפלה וביחוד בעל "נוסח": מתפלל צעיר בכונה בשקט בקול ערב ובלי "קונצען" וב" כ"ו" לאחר ששמעתי את ננוני וסל' סוליו ב"נתנה תוקף" וביחוד בתפלת הש"ץ — "חנני העני ממעש" נרשח

לי כי החונים יוסל'ה רונבלט וקוואר טין מאמריקה נוסל'ה ח ק ו ת א ות ו בתוך הנרמפונים.. אנכי כשהזכרתי את תפלת "חנני העני ממעש" זכרתי מעשה בשני יהודים שעמדו והפליגו בשבחים של החזנים בימים נוראים.

אמר אחד מהם: — כשהחזן שלנו נותן צעקה: "חנני העני ממעש" שומעים את קולו עד לרחוב העשירי.

— "פסס!" — ענה השני בכ" כול גמור — אצלנו יש סוחר גדול ולא חזן, כשהוא אומר את הפסוק: "חנני העני ממעש" (פישט את הר' ג'ה) הרי שומעים וכרגישים לא רק ברחוב העשירי אלא גם בכל ערי הארץ...

וגם החזן הזקן של בית החולים "הרסח" שהנעים זמירות בראח"ש זה — זכור לטובה!

ולכא מידא דלא דמיזא ב"מח זור" והכל מרומז בפיוטי ימים נוראיים ואפילו ה"אכסמטובה" שלנו.. כשפלטל חזן שלנו בתפלת "כילך עליון" נגש אלי אחד מתלמידי

ואמר לי: "סובל הכל" — זהו י צ י מן. "סב ומבלה כל" — זהו ס ר ק ו ל ו ב. "ס ו ק ר הכל" — אל תקרא סוקר אלא ס א ק ר. "לעדי עד ימלוד" — שוב פעם ויצמן.

אבל "מלך אבינן" — זהו מריו' לנד והתקציב העני של הקונגרס. * * * ושואלים כלם (ואם אינם שו' אלים חרי א ג י שואל): מה ער שה במשך כל השנה המלאך המטונה על התקיעת בראש השנה? מסתמא אינכם יודעים את התשובה וע"כ אגיד לכם אני: — הוא משגיח בכל שבת קודש על ההמין (משאלענט בלע"ז) קתנודי ישראל, שיהיה להם הטעם היהודי האמיתי והא ראייה: כשראש השנת חל בשבת אין תוקעין בשופר, מפני שהמלאך יוסק ויטווד או בחמין. ייבין שאינם שואלים אותי איני אל אני מכם: כפני מה יזהגים אצלנו ש"ם בישראל אעפ"י שהוא עם חאבני

ואמר לי: "סובל הכל" — זהו י צ י מן. "סב ומבלה כל" — זהו ס ר ק ו ל ו ב. "ס ו ק ר הכל" — אל תקרא סוקר אלא ס א ק ר. "לעדי עד ימלוד" — שוב פעם ויצמן.

אבל "מלך אבינן" — זהו מריו' לנד והתקציב העני של הקונגרס. * * * ושואלים כלם (ואם אינם שו' אלים חרי א ג י שואל): מה ער שה במשך כל השנה המלאך המטונה על התקיעת בראש השנה? מסתמא אינכם יודעים את התשובה וע"כ אגיד לכם אני: — הוא משגיח בכל שבת קודש על ההמין (משאלענט בלע"ז) קתנודי ישראל, שיהיה להם הטעם היהודי האמיתי והא ראייה: כשראש השנת חל בשבת אין תוקעין בשופר, מפני שהמלאך יוסק ויטווד או בחמין. ייבין שאינם שואלים אותי איני אל אני מכם: כפני מה יזהגים אצלנו ש"ם בישראל אעפ"י שהוא עם חאבני

ואמר לי: "סובל הכל" — זהו י צ י מן. "סב ומבלה כל" — זהו ס ר ק ו ל ו ב. "ס ו ק ר הכל" — אל תקרא סוקר אלא ס א ק ר. "לעדי עד ימלוד" — שוב פעם ויצמן.

אבל "מלך אבינן" — זהו מריו' לנד והתקציב העני של הקונגרס. * * * ושואלים כלם (ואם אינם שו' אלים חרי א ג י שואל): מה ער שה במשך כל השנה המלאך המטונה על התקיעת בראש השנה? מסתמא אינכם יודעים את התשובה וע"כ אגיד לכם אני: — הוא משגיח בכל שבת קודש על ההמין (משאלענט בלע"ז) קתנודי ישראל, שיהיה להם הטעם היהודי האמיתי והא ראייה: כשראש השנת חל בשבת אין תוקעין בשופר, מפני שהמלאך יוסק ויטווד או בחמין. ייבין שאינם שואלים אותי איני אל אני מכם: כפני מה יזהגים אצלנו ש"ם בישראל אעפ"י שהוא עם חאבני

ואמר לי: "סובל הכל" — זהו י צ י מן. "סב ומבלה כל" — זהו ס ר ק ו ל ו ב. "ס ו ק ר הכל" — אל תקרא סוקר אלא ס א ק ר. "לעדי עד ימלוד" — שוב פעם ויצמן.

אבל "מלך אבינן" — זהו מריו' לנד והתקציב העני של הקונגרס. * * * ושואלים כלם (ואם אינם שו' אלים חרי א ג י שואל): מה ער שה במשך כל השנה המלאך המטונה על התקיעת בראש השנה? מסתמא אינכם יודעים את התשובה וע"כ אגיד לכם אני: — הוא משגיח בכל שבת קודש על ההמין (משאלענט בלע"ז) קתנודי ישראל, שיהיה להם הטעם היהודי האמיתי והא ראייה: כשראש השנת חל בשבת אין תוקעין בשופר, מפני שהמלאך יוסק ויטווד או בחמין. ייבין שאינם שואלים אותי איני אל אני מכם: כפני מה יזהגים אצלנו ש"ם בישראל אעפ"י שהוא עם חאבני

ואמר לי: "סובל הכל" — זהו י צ י מן. "סב ומבלה כל" — זהו ס ר ק ו ל ו ב. "ס ו ק ר הכל" — אל תקרא סוקר אלא ס א ק ר. "לעדי עד ימלוד" — שוב פעם ויצמן.

אבל "מלך אבינן" — זהו מריו' לנד והתקציב העני של הקונגרס. * * * ושואלים כלם (ואם אינם שו' אלים חרי א ג י שואל): מה ער שה במשך כל השנה המלאך המטונה על התקיעת בראש השנה? מסתמא אינכם יודעים את התשובה וע"כ אגיד לכם אני: — הוא משגיח בכל שבת קודש על ההמין (משאלענט בלע"ז) קתנודי ישראל, שיהיה להם הטעם היהודי האמיתי והא ראייה: כשראש השנת חל בשבת אין תוקעין בשופר, מפני שהמלאך יוסק ויטווד או בחמין. ייבין שאינם שואלים אותי איני אל אני מכם: כפני מה יזהגים אצלנו ש"ם בישראל אעפ"י שהוא עם חאבני

ואמר לי: "סובל הכל" — זהו י צ י מן. "סב ומבלה כל" — זהו ס ר ק ו ל ו ב. "ס ו ק ר הכל" — אל תקרא סוקר אלא ס א ק ר. "לעדי עד ימלוד" — שוב פעם ויצמן.

כחובב להגיד דרשה ב"שבת שבת" וכל כתלי העיר מכוסים מודעות בדבר דרשותיהם או ?
 והתירוץ הוא : מפני כי "שבת שובה" חלה לפני ערב יומי, ועליו להוכיח לקהל שהוא מעיל "כפי רות".
 ובכן הרי יש שאלה אחרת : מפני מה הוא מחויב לדרש דרשה גם בשבת הגדול ?
 והדבר פשוט מאד : מפני כי שבת הגדול היא לפני ערב פסח ועליו להוכיח לקהל שהוא "גוי גמור" במד הילה וטוב ל"מכירת חמץ".

ומנהג ידוע הוא בישראל, שמי ברכין בראש השנה על ה"ר מו"ג" מפני כי עמך ישראל מלא מצוות כר"מ.

ואולם בת"א הגיעו חרברים לידו כך — כפי שמספר לי תלמידו של החולות — שהחליטו שם לברך השתא על תפוחי ה"ב בלא גרעינים...

ואחרי "תשל"ך" בראש השנה זהו כתוב לוי תלמידו כת"א, לאחר שהקהל השליך את כל הטאוי אל הים, נאו מי הים והגיעו עד ראש הקוילה עד בתי רוזנפלד ועד בית הפועלים בתל נורדוי בכלל.

אצלט בירושלם עושים "תשל"ך" בכורות וזוהי כנראה מקור כל הא-פירמויות וכל מרעין כישיון המתחלל כיון עכשיו בעירנו : פופוטצי ומחלת השלשול ר"ל.

ואיך כתוב שם ב"מחזור" של ימים נוראים ?
 Wie es judelt sich fo christ eit sich

כלומר : כישראל כך עשו. בני ישורון והמכבי מחליפים את-יום השבת ליום הרביעי, מפני קדושת השבת והמשמרה האנגלית החליפה את יום חשני להודש אוקי טובר שחל להיות "במקרה" ביום כפור להתחרות הארצית של הספורט בארצנו — בערב יום כפור, כדי שיר כלו גם השיטרים העברים, להשתתף במשחק.

ואך לחנם מתאונן מר מ' בך גבריאלי (?) במכתבנו הגלוי והמצויין לנציב העליון ב"מחר" האחרון, כי בני עשרת השבטים אינם-מכבדים די את רגשותינו הרתיים !

ובשעת מכירת העליות בראש השנה כמו בשוק הדגים להכריל, אפילו אצל חלוצי החמורה אינו מת' רעם הליקח שעושים "ביוזנים" עם

התפלה ועם עניני הקב"ה כיום הריון. ואינו יודע באמת מפני מה המשכיר ליום שלנו טביטים בצחוק ובעקימת החוסם על-המסחר הזה.
 הקב"ה בעצמו הוא בעל-בית נים : קחו למשל את אברהם אבינו, גם הוא עשה מסחר עם-דבש"ע בענין מהפכת סרום ; לא בא אליו ביללות ולא בצעקות אלא באפן מסחרי, "העכט קויפמאניש" : ביהודי סוחר עמד ודבר עם כביבול ע"א "תכלית", עמד על המקח : אלהים, עשה הנחה עוד 10 למאה : "אולי ישנם עשרה צדיקים ?" והקב"ה עשה הנחות... ומשח רכנו הכי"א גם הוא את היהודים לקבל את הרצה, "מעשה ביוזנים" : מתחילה הביא את הקונה אל הסחורה אל החר ורק אח"כ עלה לקבל את התורה ולא קדם לכך. ובכלל מכי"א היהודי את הקב"ה בכל מקום : לקלוב "ישורון" ולקלוב חלוצי מורה ולפעמים במקום שהיו רקודים ברוחמה.

זאת"כ בא גם החכם באשי להי-ליצי המורה ונותן הכשר לבית התפלה ולא עוד אלא שהוא דרש, כדרכו, דר' שח"אח ותבל אותה ב"פונטיקה" יפה :

מה שייך, הוא אומר בדרשתו ביום ב' דראה"ש, "גהיה ל"ד א ש ולא לונב ?" ומה אעשה אנבי (כלומר ראש הרבנים) אם כלם יתפצו להיות "ראשים" ? אלא כך כתוב : נהיה "לראש" כלומר, הראש אהיה אנבי (לא עומות !) ואתם תהיו ל"ראש"!

ורוצים אתם, שאספר לכם עוד מעשה אחד — מעשה שהיה ! — איך נוצר ה ש ו פ ר ת ר א ש ו ן בעולם ? ובכן, שבו לכם כאן סביב בי בצפיפות והטו אזן לשמע. זהו מעשה עם "מיסר השכל" כביכול, וראויים הדברים לשמעם בעשרת ימי תשובה.

גלוי וידוע לכל, שהעולם נברא בראש השנה, וכמוכן שאדם הראשון ראה ונוכה מיד שצריך לתקע בשופר כדי לכלבל את השטן ימ"ש מהמת שהיה כבר מוכן ומזומן לקלקל את גן העדן ולהפך את העולם כלו לגיהנום. ואולם כאן נתעוררה השאלה הגדולה : "מתיכן לוקחים ש ו פ ר לתקיעה ?" ואולם אדה"ר קרא מסתמא את מנדלי מוכר ספרים וסי' בור היה כי "בע, מע !" פירושו, כי דוע : "מתיכאיתתי אם רצונך בכך, יהי כך !" לא חשב הרבה תפש

מה על קדוש השם. הן רחמנות היא פשוט להרגה לפני זמנה, צער בעל-החיים !

נתישב אדה"ר והחליט לפנות בכרוז לכל החיה והבהמה בעליהקרון התעטף בטליה שכלה תכלת על רא' שו, דפק על ה"שלחן" ודרש' דרשה נאה, כמובן במבטא הספרדי, והס' ביר להם : היות ששופר הוא מצוה דאוריתא ודרבנן וזכות גדולה ועליתת ממש, אולי תמצא כ ה מ ה בעלת קרנים, שתרצה להתנדב למטרה קדו' שה זו.

ואולם החיות והבהמות אינן רוצות לדעת ולשמע ממטרות קדושות וביהוד ב"קרנות" והתחילו מריעים ונועים בקול כדי להביע את מחאתם הנמרצת, כלומר, שאין אף אחד מהם רוצה להקריב את עצמו והם רוצים להיות וליהנות מעולם הזה.

בין כל המחאות והצעקות ראה אדם הראשון קבוצת עזים ותישים ומשפחת הקרנים, שעמדו בפנה וצע' קו : "בע ! מע !" כלשון העזים פירושים : "הנה לנו ! מה אתה רוצה מחיינו ?" ואולם אדה"ר קרא מסתמא את מנדלי מוכר ספרים וסי' בור היה כי "בע, מע !" פירושו, כי דוע : "מתיכאיתתי אם רצונך בכך, יהי כך !" לא חשב הרבה תפש

איל שמן ועשה לו את ה"קונץ" ומש-תי קרניו עשה שני שופות, אחד אשכנזי ואחד ספרדי.

והמוסר-השכל מזה הוא : כש-אתה רוצה להגיד : "לא !" — אל תבעבע ואל תמעמע "בע, מע !" אלא אכזר גלוי : "לא !" — ודי !

והפקחים שביהודים אינם שול-חים בזמן האחרון כרטיסי ברכה למד כריהם אלא שהם מדפיסים את הכר-כות בעתונים — וגליון "דאר היום" שהיה בכחית "יוזת הברכה" בערב ראש השנה יזכיר !

ולא עיד-אלא שכל תלמידו יכיר לים פעם בשנה להיות גם ל"סופרים" ובשכר שיללינגנים אחדים כ"א מהם רואה את שמו נרפס שחור על גבי לבן ובאותיות מזהירות בעתון...

זאתה אני לקרא בערב ראה ש לא את המאמרים הארוכים על הספ' רות והמדיניות בשנת תרפ"ז — אלא את הברכות מחמת שמוצא אני שם חומר לשעורי.

הנה למשל מכרך יהודי סרסור אחד את כל לקוחותיו ששלמו לו דמי סרסולת בעד דירתם, בלי משפט "חושב הלני כי מעטים הם ה"ל" קוחות" האלה ונער יכתבם, ותוץ מד

עזמות נמצאו אולי עוד "טפשים" אחדים בין לקוחותיו אלה...

וכדי שלא תשתכח חלילה תורה מישראל עלי לתזהיר את כל בעלי המלזנים העברים הסופרים והעתונ' אים על השגיאות שנפלו בספריהם ובמאמריהם וכתבו עד כה : ממחטה ב"סית" וגם מאורעות ב"עין". עכשיו הביאו תקונים בכתיב העברי ובתרגום הידוע של הסרט "מלאך החשך" כתוב בפירוש : "ממחנות" וגם "מאור-אות" באותיות מזהירות.

כנראה, שאלה הם "מאוראות" ת ש ...

עזמות אינו כותב לא למעלה ולא למטה אלא כמציליך, ולכבוד הש"ש לח החדשה, רבותי, הנני אומר לכר' לם : לשנה טובה תכתבו ותחתמנו, אבל הכתבו ותחתמו בעצם ידכם ואל תסמכו על אחרים, מחמת שבי"דים זרות טוב רק להחת אש, כמאמר הבריות, ולמען השם תכתבו ותחתמו לא ל צ י ש נ ה אלא לשנת שלמה עד תרפ"ט אלפים !

אותם החוצות... שמי גרים !

ולסוף עלי להודיע לכם, תלמידו ותלמידותי, כי לכבוד השנה החדשה

נעשיתי גם אני ל"ספורטסמן", כלומר לאדם של ספורט, לא פוט-באלל, לא בייס-בולל ולא טשרלסמוך-באלל, אלא בפונטיין פין שלי.

בשעה שתלמידו ותלמידותי הול'כים לכלות ב"סינמה" (כמובן, בראי נע "ציון") או שהם הולכינו לשחק "טניס", ברחביה, או לטן ויטו של ק מ ח י, יושב לו ר' ע ז מ ר ת כ ב י ת ו ועושה ספורט, כלומר, שהוא כותב את אשורו בשבילכם ג"כ ביום הרביעי, כמו "המכבים" בין מנחה למערב, וכזמן שלא יום ולא ליל, פעם בשבוע ולשם הנאה והחלפת כח גרידא...

עזמות אינו כותב לא למעלה ולא למטה אלא כמציליך, ולכבוד הש"ש לח החדשה, רבותי, הנני אומר לכר' לם : לשנה טובה תכתבו ותחתמנו, אבל הכתבו ותחתמו בעצם ידכם ואל תסמכו על אחרים, מחמת שבי"דים זרות טוב רק להחת אש, כמאמר הבריות, ולמען השם תכתבו ותחתמו לא ל צ י ש נ ה אלא לשנת שלמה עד תרפ"ט אלפים !

אותם החוצות... שמי גרים !

ולסוף עלי להודיע לכם, תלמידו ותלמידותי, כי לכבוד השנה החדשה